Lieta Nr.A42487406
A2738-07/11

S P R I E D U M S
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 23.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Sanita Ozola,

piedaloties pieteicējam *A.T.*,
atbildētājas Rīgas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Administratīvās komisijas pilnvarotajam pārstāvim Mikam Brakovskim,
trešajai personai *R.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.T.* pieteikumu par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 14.jūnija lēmuma Nr. D57 21-11 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Administratīvā komisija 2006.gada 14.jūnjā pieņēmusi lēmumu Nr. D57 21-11 (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru nolemts saukt *A.T.* pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu Ls200 apmērā, un uzlikts pienākums nekavējoties atjaunot pamatpakalpojumu īrniekiem.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Rīgā, */dzēsta adrese/* namīpašnieks nesniedz dzīvokļa Nr.49 īrniekiem pamatpakalpojumu – auksto ūdeni. Namīpašnieks ir pārzāģējis dzīvoklī ūdens padeves caurules. Pamatpakalpojuma nesniegšana turpinās no 2006.gada 20.marta. Lietā ir Rīgas pilsētas īres valdes 2006.gada 19.maija akts par dzīvokļa Nr.49 */dzēsta adrese/*, Rīgā vizuālo apsekošanu, kurā arī ir konstatēts, ka minētā dzīvokļa īrnieki netiek nodrošināti ar pamatpakalpojumu.

[1.2] Nav ievērota likuma ,,Par dzīvojamo telpu īri" $11.^{3}$panta septītā daļa, kas nosaka, ka izīrētājam nav tiesības pārtraukt pamatpakalpojumu sniegšanu īrniekiem, ja vien īrniekiem nav pakalpojumu apmaksas parādu. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu īrnieku parādus.

[2] 2006.gada 10.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.T.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Rīgas domes Administratīvas komisijas (turpmāk – atbildētāja) 2006.gada 14.jūnija lēmuma atcelšanu.

Pieteicējs uzskata, ka atbildētājas Lēmums ir atceļams šādu apsvērumu dēļ:

[2.1] Atbildētājs ir pārkāpis Administratīvā procesa likuma 7.pantu, kas nosaka, ka iestādes rīcībai jāatbilst tiesību normām, un 9.pantu, kas aizliedz patvaļu, tādejādi nosakot, ka administratīvais akts ir jāpamato ar faktiem, un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskajiem apsvērumiem. Atbildētāja nav vispusīgi izvērtējusi faktus, un pieņemot Lēmumu nav rūpīgi pārbaudījusi vai konkrētajā strīdus situācijā ir piemērojamas attiecīgās tiesības normas. Proti, atbildētāja nav pārbaudījusi vai dzīvokļa Nr.49, */dzēsta adrese/*, Rīgā, īrniecei – *R.K.* (turpmāk arī – *R.K.*) ir vai nav parāds par īri un pamat- vai papildpakalpojumiem, kamdēļ tika pārtraukta aukstā ūdens

padeve dzīvoklī.

R.K. uz pamatpakalpojumu atslēgšanas dienu, 2006.gada 20.martu bija nenomaksātas parāda saistības, kas atbilstoši likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septītās daļas noteikumiem, dod tiesības pārtraukt pamatpakalpojuma padevi.

[2.2] Pieteicējs norāda, ka terminēts īres līgums ar *R.K.*, kas ir vienīgais pamats jebkura pamatpakalpojuma saņemšanai un dzīvojamās telpas lietošanai, ir beidzies. Saskaņā ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2005.gada 21.septembra spriedumu tika atzīts, ka īres līgums ir beidzies un uzlikts par pienākumu noslēgt jaunu līgumu ne ar pieteicēju, bet ar otru kopīpašnieku, *O.S.*

R.K. pie pieteicēja īres līguma noslēgšanai nav griezusies.

Pieteicējs uzskata, ka atbildētāja pieņēmusi Lēmumu, balstoties uz nepārbaudītiem pierādījumiem.

[3] 2006.gada 20.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti trešās personas *R.K.* paskaidrojumi par pieteikumu, norādot tālāk minēto.

[3.1] Attiecībā uz pieteicēja norādīto, ka atbildētāja pārkāpis Administratīvā procesa likuma 7.un 9.pantu, un, ka nav vispusīgi izvērtēti lietas apstākļi, kā izriet no apstrīdamā lēmuma, pieteicējs nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu vai arī iesniedzis kādus dokumentus, kas norādītu uz parāda esamību par kādu no pamatpakalpojumiem, kaut arī iespēja izteikt savus iebildumus viņam tika dota, tāpēc šāds iemesls nav pietiekams lēmuma atcelšanai.

[3.2] Nesaprotamu iemeslu dēļ pieteicējs aprēķina parādu par laiku no 2005.gada 1.janvāra līdz 2006.gada 1.jūlijam, kaut par izīrējamo telpu īpašnieku viņš kļuvis tikai 2006.gada februārī, pie tam nav paziņojis viņai par šo faktu ne mutiski, ne rakstveidā (viņa uzzinājusi to pēc kāda laika mutiski no iepriekšējā izīrētāja, kuram vēl toreiz turpinājusi maksāt). Pieteicējs norāda, ka viņa nav griezusies pie viņa ar lūgumu noslēgt rakstveida īres līgumu, taču, pieteicējs pats nav savlaicīgi informējis viņu par to, ka līgums ir slēdzams ar viņu, nevis ar iepriekšēju izīrētāju (kuram priekšlikumu par līguma noslēgšanu nosūtījusi nekavējoties pēc Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas sprieduma stāšanās spēkā). Turklāt, pēc tam, kad uzzinājusi par to, ka pieteicējs ir jaunais izīrētājs, nosūtījusi pieteicējam līguma projektu ar priekšlikumu noslēgt rakstveida līgumu, jo iepriekšējā īpašnieka noslēgtie īres līgumi ir saistoši arī jaunajam īpašniekam, un lūgusi sākt izsniegt ikmēneša rēķinus par īri un komunālajiem pakalpojumiem, kurus pirms tam izīrētājs ne reizi nebija izsniedzis. Atbilde uz šiem lūgumiem nav saņemta.

[3.3] Sākot no 2006.gada marta pieteicējs vairākkārt mutiski ir brīdinājis viņu par to, ka „jāizvācas no dzīvokļa", kā arī izvairījās no jebkādiem kontaktiem un sarunām, norādot, ka ūdens padeve nekad netiks atjaunota.

[3.4] Lietas materiālos esošajam parāda aprēķinam nav pievienoti nekādi dokumenti, kas pamatotu parāda aprēķinā norādītās īres maksas un maksas par komunālajiem pakalpojumiem aprēķinu (pie tam, nav saprotams cik pieteicēja ieskatā sastāda atsevišķi īres maksa). Viņa nav brīdināta par īres maksas paaugstināšanu nevienu reizi visā īres attiecību pastāvēšanas laikā ar jauno īpašnieku un nav saņēmusi no viņa nevienu rēķinu par īres maksas un maksas par komunālo pakalpojumu samaksu. Tāpēc īres maksas un maksas par pamatpakalpojumiem apmērs skatāms atbilstoši iepriekšējam īres līgumam.

[3.5] Īres maksas un komunālo pakalpojumu samaksa veikta regulāri. Taču pieteicējs pats ir atteicies no īres maksas un maksas par pamatpakalpojumiem saņemšanas, sūtot samaksātās naudas summas atpakaļ bez kaut kādiem paskaidrojumiem. Līdz ar to, parāda aprēķins nav pamatots.

[3.6] Tādejādi jebkādas norādes uz parāda esamību apstākļos, kad izīrētājs atsakās pieņemt pilna apmēra samaksāto īres maksu un maksu par pamatpakalpojumiem

saskaņā ar iepriekšējā īres līguma noteikumiem (īres maksa - Ls0,24 par m^2 mēnesī), nav pamatotas.

[3.7] Ņemot vērā to, ka pieteicējs prettiesiski atslēdzis auksto un karsto ūdeni (ūdenspadeve atslēgta kopš 2006.gada marta un pieteicējs to nav pieslēdzis joprojām, kas ļoti būtiski apgrūtina cilvēka elementāro vajadzību apmierināšanu), aizbildinoties ar parādiem, kuru pamatojums nav saprotams, skaidri redzama pieteicēja vēlēšanās ar jebkādiem iespējamajiem līdzekļiem izdzīt viņu no dzīvojamām telpām, kurās viņa uzturas uz tiesiska pamata, kā arī izvairīties no naudas soda samaksas.

[3.8] Ņemot vērā minēto, uzskata, ka Rīgas Domes Administratīvās komisijas pieņemtais Lēmums ir pamatots, jo tajā izvērtēti visi tā pieņemšanas laikā komisijas rīcībā esošie fakti, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

[4] 2006.gada 16.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums par pieteikumu, norādot, ka prasījumu neatzīst. Paskaidrojumā norādīts tālāk minētais.

[4.1] Pieteikumā pieteicējs norādījis, ka atbildētāja nav pārbaudījusi vai dzīvokļa Nr.49, */dzēsta adrese/*, Rīgā īrniecei ir vai nav parāds par īri un pamat vai papildpakalpojumiem, kamdēļ tika pārtraukta aukstā ūdens padeve dzīvoklī, un, ka terminētais īres līgums ar īrnieci ir beidzies, kas ir vienīgais pamats dzīvojamās telpas lietošanai.

Atbildētāja norāda, ka likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka pamatpakalpojumi ir neatraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu, tātad no šīs tiesību normas izriet secinājums, ka īrētā dzīvokļa neatņemama sastāvdaļa ir arī pamatpakalpojumi. Tieši tāpat kā pašu īrējamo dzīvokli, arī pamatpakalpojumus izīrētājam ir pienākums sniegt īrniekam. Šis apgalvojums izriet no minētās tiesību normas septītās daļas, kura nosaka, ka izīrētājs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) pamatpakalpojumus (.). Tulkojot minēto tiesību normu ar teleoloģiskās redukcijas, kā arī satura un apjoma metodēm, minētā panta septītās daļas teikuma otrā daļa par to, ja īrniekam nav šo pakalpojumu parādu, nedrīkst tikt iztulkota pretēji tās jēgai, t.i., apgalvojums, „ja īrniekam ir parādi par pamatpakalpojumiem, izīrētājs tos var nesniegt", būs aplams, jo nonāk pretrunā ar minētā panta pirmās daļas 1.punktu, kas nosaka pamatpakalpojumu nesaraujamību ar īrēto dzīvojamo platību. Strīds par īres maksu, kā arī īres tiesisko attiecību pastāvēšanu ir risināms civilprocesuālā kārtībā, jo izriet no privāttiesiskajām attiecībām.

[4.2] Tāpat par pieteicēja uzsvērto, ka terminētais īres līgums, kas ir vienīgais pamats dzīvojamās telpas lietošanai ar *R.K.* ir beidzies, atbildētāja norāda, ka kaut arī uz doto brīdi nepastāv rakstveida līgums starp pieteicēju un *R.K.*, ir uzskatāms, ka starp pusēm pastāv faktiskās īres attiecības, jo *R.K.* regulāri pārskaitot īres maksu izīrētāja kontā, tomēr nauda netiek pieņemta un tiek sūtīta atpakaļ. Civillikuma 1651.pants nosaka, ka kreditora nokavējums ir izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novilcinājums.

Kā izriet no 2006.gada 1.februāra Lietošanas kārtības noteikšanas līguma, kas noslēgts starp abiem dzīvojamās mājas */dzēsta adrese/*, Rīgā kopīpašniekiem *O.S.* un pieteicēju, dzīvoklis Nr.49, */dzēsta adrese/* ir pieteicēja lietošanā un apsaimniekošanā. Pieteicējs ar augstākminēto līgumu ir pielīdzis sev ne tikai tiesības, bet arī pienākumus, tādējādi ir tieši atbildīgs par šajā dzīvoklī mītošajam īrniekam sniegtajiem vai nesniegtajiem pakalpojumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja un papildus pieteikumā norādītajiem argumentiem, norādīja, ka konkrēto brīdi viņam kā ēkas īpašniekam nav rakstveida līguma par minētā dzīvokļa izīrēšanu, tāpēc nav pamata runāt par īrnieka un izīrētāja attiecībām. Tāpēc pieteicēju nevar sodīt kā namīpašnieku par to, ka viņš īrniekam nav sniedzis pamatpakalpojumu.

[6] Tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis prasījumu neatzina, norādot uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

[7] Tiesas sēdē trešā persona *R.K.* norādīja, ka parāda viņai nav, ka visu laiku ir maksājusi iepriekšējam īpašniekam. Tad no 2006.gada sākusi maksāt pieteicējam. Pieteicējs sūtījis atpakaļ naudu, bet tagad to pieņem. Par ūdens piegādes pārtraukšanu nekāds brīdinājums netika saņemts, kā arī nekādi rēķini netika izrakstīti.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[9] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdotā administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

[10] Tiesa lietā konstatē turpmāk minētos apstākļus:

[10.1] Rīgas apgabaltiesa ar 2005.gada 29.septembra spriedumu, kas ar Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 8.februāra spriedumu atstāts negrozīts, nosprieda uzlikt par pienākumu *O.S.* (sprieduma pasludināšanas brīdī nekustamā īpašuma */dzēsta adrese/*, Rīgā, ½ domājamās daļas īpašniekam, kura lietošanā nodots dzīvoklis Nr.49, kuru aizņem *R.K.*) noslēgt dzīvojamās telpas īres līgumu par dzīvokļa Nr.49, */dzēsta adrese/*, Rīgā, nodošanai *R.K.* lietošanā. Ar spriedumu cita starp noraidīta prasība pret *R.K.* izlikšanu no dzīvojamās telpas */dzēsta adrese/* (*lietas 53.-65.lapa*).

[10.2] 2006.gada 14.maijā Rīgas pilsētas Īres valdes loceklis, piedaloties lieciniecei *K.E.* un cietušajai *R.K.*, sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.VĪ-06-29-vu, kurā konstatēts, ka pieteicējs kā nama */dzēsta adrese/* īpašnieks nesniedz pamatpakalpojumu – auksto ūdeni */dzēsta adrese/* dzīvoklī Nr.49. Īpašnieks pārzāģējis ūdens padeves caurules. Pamatpakalpojuma nodrošināšanas pienākumu nosaka likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ pants. Tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc LAPK $150.^3$ panta (*lietas 47.lapa*).

[10.3] 2006.gada 19.maijā Rīgas pilsētas Īres valde sastādījusi aktu, kurā konstatēts, ka dzīvoklī Nr.49, */dzēsta adrese/*, atslēgta aukstā un karstā ūdens padeve. Virtuvē nozāģēta karstā ūdens padeves caurule. Vannas istabā nozāģēta aukstā ūdens padeves caurule. Rezultātā dzīvoklim netiek sniegts pamatpakalpojums – aukstais ūdens (*lietas 51.lapa*).

[10.4] 2006.gada 14.jūnijā Rīgas domes Administratīvā komisija, izskatot lietu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības, pieņēmusi Lēmumu [1], ar kuru nolemts pieteicējam piemērot naudas sodu Ls200 apmērā, un uzlikusi pienākumu, nekavējoties atjaunot pamatpakalpojumu īrniekiem (*lietas 41.lapa*).

[11] No lietas materiāliem un dalībnieku paskaidrojumiem secināms, ka lietā pastāv strīds par to vai starp pieteicēju kā nama līdzīpašnieku un dzīvokļa Nr.49 īrnieci pastāv īres attiecības, lai nodrošinātu likumā noteikto pienākumu sniegt pamatpakalpojumu.

[12] Lēmuma pamatojumā norādīts, ka pieteicējs, nenodrošinot dzīvokļa Nr.49 */dzēsta adrese/*, Rīgā, īrnieci ar pamatpakalpojumu, nav ievērojis likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septīto daļu, kā arī lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu īrnieces apmaksas parādus.

[13] Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks, un pirmkārt, pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana) (.).

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta septītā daļā noteic, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu (.).

Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $150.^3$ pants nosaka, ka par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, - uzliek naudas sodu līdz piecsimt latiem.

[14] Atbilstoši LAPK 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Savukārt LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[15] Tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts fakts un nepastāv strīds par to, ka pieteicējs no 2006.gada 12.janvāra ir dzīvojamā nama */dzēsta adrese/*, Rīgā (kadastra numurs */dzēsts kadastra numurs/*) līdzīpašnieks; īpašumtiesības nostiprinātas zemesgrāmatā (*lietas 30.-31.lapa*). Ar 2006.gada 1.februāra Lietošanas kārtības noteikšanas līgumu starp līdzīpašniekiem ir noslēgta vienošanās, kur cita starp ir noteikts, ka pieteicēja lietošanā un apsaimniekošanā pāriet dzīvoklis Nr.49 (*lietas 48.lapa*), kurā dzīvo *R.K.*

Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējs atzīstams par konkrētā administratīvā pārkāpuma subjektu un pieteicējam ir pienākums ievērot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmajā un septītajā daļā ietvertās prasības - nodrošināt dzīvokļa Nr.49 īrnieku ar pamatpakalpojumiem.

Lietā nav strīda arī par to, ka līdz šim brīdim starp pieteicēju un dzīvokļa Nr.49 īrnieci nav noslēgts rakstisks minētās dzīvojamās telpas lietošanas līgums.

[16] Tiesas ieskatā šajā administratīvā pārkāpuma lietā nav nozīmes pieteicēja apsvērumiem, ka neesot rakstiskam dzīvojamās telpas lietošanas līgumam, dzīvokļa Nr.49 īrniecei nebija tiesiska pamata tur dzīvot.

Pirmkārt, nav strīda, ka *R.K.* norādītajā laikā tur faktiski dzīvoja un ar tiesas spriedumu [10.1] tika noraidīta prasība par viņas izlikšanu no dzīvojamās telpas, kurā kā lietas dalībnieks prasītāja pusē piedalījies arī pieteicējs.

Otrkārt, īres attiecības un to nodibināšana ir privāto tiesību jautājums un nekādi neietekmē pieteicēja no ārēja tiesību akta izrietošu pienākumu kā namīpašniekam vai izīrētājam dzīvojamās telpas lietošanas laikā nodrošināt īrnieku ar pamatpakalpojumu sniegšanu.

Kā konstatēts iepriekš, šādi apstākļi konstatēti gan aktā [10.3], gan protokolā [10.2]. Tādējādi šajā lietā nav nozīmes un tāpēc pēc būtības nav izvērtējams pieteicēja arguments, ka Lēmuma pieņemšanas brīdī ar dzīvokļa Nr.49 īrnieci nebija noslēgts dzīvojamās telpas lietošanas līgums.

[17] Tiesa uzskata, ka Lēmumā pamatoti atzīts, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu *R.K.* apmaksas parādus par sniegtajiem pakalpojumiem.

Tiesa noraida kā nepamatotu pieteicēja argumentu, ka *R.K.* uz pamatpakalpojumu atslēgšanas dienu bija nenomaksātas parāda saistības. Pieteicēja iesniegtais parāda aprēķins, kas tika pievienots pieteikumam, nav pieļaujams kā pierādījums, izskatot Lēmumu par administratīvā pārkāpumu. Tiesa konstatē, ka pieteicēja iesniegtais parāda aprēķins (*lietas 6.lapa*) sastādīts tabulas veidā ar tajā norādītām summām, kuru pamatotība netiek apliecināta ar nekādiem juridiska spēka dokumentiem (rēķiniem, no līguma izrietošām saistītām vai tml.).

[18] Pieteicējam saskaņā ar LAPK 150.^{3}pantu uzlikts naudas sods Ls200 apmērā.

Lēmumā norādīts, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi.

Turklāt Lēmumā saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 8.punktu pieteicējam uzlikts pienākums, nekavējoties atjaunot pamatpakalpojumu īrniekiem.

[19] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam naudas sods uzlikts LAPK 150.^{3} pantā noteiktās sankcijas ietvaros, kur noteikts, ka maksimālais naudas soda apmērāms ir līdz 500 latiem.

Savukārt pieteicējam uzliktais pienākums, nekavējoties atjaunot pamatpakalpojumu īrniekiem, nav paredzēts LAPK 150.^{3} panta sankcijā tādējādi secināms, ka atbildētāja nav piemērojusi minēto tiesību normu stingrā saskaņā ar LAPK.

[20] LAPK 286.panta pirmā daļa noteic, ka orgāns (amatpersona), izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai;

3) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, taču tā, lai sods netiktu pastiprināts.

Kā iepriekš [19] secināts, ka soda uzlikšana pieteicējam nav notikusi stingrā saskaņā ar LAPK, tiesa atzīst, ka Lēmums šajā daļā grozāms, nosakot soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu, taču tā, lai sods netiktu pastiprināts. Šāds apsvērums pamatots ar tālāk norādītajiem argumentiem.

[21] Izskatāmajā lietā pieteicējam noteiktais sods – pienākums, nekavējoties atjaunot pamatpakalpojumu īrniekiem, piemērots, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 8.punktam.

Minētā tiesību norma noteic, ka rakstveidā izdotajā administratīvajā aktā jānorāda adresātam uzliktais tiesiskais pienākums (noteikta rīcība vai noteiktas rīcības aizliegums) vai tam piešķirtās, apstiprinātās vai noraidītās tiesības.

Tiesas norāda, ka no šīs Administratīvā procesa likuma normas neizriet atbildētāja tiesības noteikt pieteicējam papildsodu vai papildu pienākumu, kas turklāt nav noteikts kādā no normatīvajiem aktiem, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu.

Lēmumā nav ietvertas atsauces uz tiesību normu, kura regulētu šādu pienākuma uzlikšanu.

Piemērojot iepriekš minēto tiesību normu, Lēmumā jānorāda pieteicējam uzliktais tiesiskais pienākums – uzliktais naudas sods, kāds paredzēts attiecīgās tiesību normas sankcijā.

Kā tas izriet no LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punkta, tiesa, pieņemot nolēmumu, groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ņemot vērā faktu, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 150.^{3} pantā, un atbildētāja pieļauto kļūdu, nosakot sankciju, sods par administratīvo pārkāpumu ir nosakāms atbilstoši LAPK 150.^{3} panta sankcijas ietvariem.

[22] Līdz ar to pārbaudāms naudas soda samērīgums ar izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa uzskata, tā kā Lēmums pieņemts 2006.gada 14.jūnijā, bet pamatpakalpojums netiek sniegts jau no 2006.gada marta, tas apstiprina faktu, ka pieteicējs ilgstošā laika posmā nav pildījis no ārējā normatīvā akta izrietošos pienākumu. Turklāt faktiskajos apstākļos, ka dzīvoklī Nr.49 faktiski dzīvoja *R.K.*, pietiecējs savlaicīgi nav risinājis jautājumus, kas saistīti ar minētās dzīvojamās telpas lietošanu. Līdz ar to konstatētajos lietas faktiskajos apstākļos uzliktais naudas sods ir samērīgs un pamatots, nav konstatējami arī pieteicēja atbildību mīkstinoši apstākļi.

[23] Tādējādi tiesa atzīst, ka Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 14.jūnija lēmuma Nr. D57 21-11 ir tiesisks un pieteicējam piemērots samērīgs sods. Tāpēc minētā lēmuma atcelšanai nav pamata.

Turklāt tiesa konstatē, ka Lēmumā nav vērtēts un atzīts, uz kādas tiesību normas pamata pieteicējam ir uzliekams pienākums, nekavējoties atjaunot pamatpakalpojumu sniegšanu. Līdz ar to secināms, ka Lēmuma rezolutīvajā daļā ir pieļauta kļūda un nepamatoti piemērots Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 8.punkts.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētāja ir nepamatoti uzlikusi pieteicējam pienākumu, nekavējoties atjaunot pamatpakalpojumu sniegšanu un šajā daļā Lēmums ir atceļams kā prettiesisks.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa

nosprieda

apmierināt *A.T.* pieteikumu daļā.

Atcelt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 14.jūnija lēmumu Nr.D57 21-11 daļā, ar kuru *A.T.* uzlikts pienākums, nekavējoties atjaunot pamatpakalpojuma sniegšanu īrniekiem.

Atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2006.gada 14.jūnija lēmumu Nr.D57 21-11 daļā, ar kuru *A.T.* atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $150.^3$ pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un ar kuru viņam uzlikts naudas sods Ls200 (divi simti lati).

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2007.gada 23.novembrī.

Tiesnese S.Ozola